

Sygn. akt V U 200/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

27 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Protokolant : osobiście

po rozpoznaniu 27 maja 2021 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 lipca 2020 roku

znak (...)

o zasiłek chorobowy w wymiarze 100%

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. P. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 14.05.2019r.r. do 28.08.2019r.r. w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu zatrudnienia u płatnika- (...) Fabryka (...) sp. j. w W..

Sygn. akt V U 200/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 lipca 2020 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14 maja 2019 roku do 28 sierpnia 2019 roku w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu zatrudnienia u płatnika – (...) Fabryka (...) sp. j. w W.. W uzasadnieniu organ wskazał, że nie uznał zdarzenia z 13 maja 2019 roku za wypadek przy pracy z uwagi na brak urazu.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o uznanie zdarzenia z 13 maja 2019 roku za wypadek przy pracy podczas i w związku z wykonywaniem zwykłych czynności służbowych.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczony wniósł o jej oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia.

Sąd ustalił co następuje:

Od 17 lipca 2012 roku ubezpieczony S. P. jest zatrudniony w (...) Fabryce (...) sp. j. z siedzibą w W. na podstawie umowy o pracę na stanowisku serwisanta.

13 maja 2019 roku ubezpieczony rozpoczął pracę o godz. 5:00, a jego zadaniem w tym dniu było m.in. zdemontowanie pakietu szybowego u klienta i włożenie nowego. Ubezpieczony współpracował z B. P.. Na miejscu pracy, zamontowany pakiet szybowy o wymiarach około 2m na 0,85m został przez pracowników wyjęty i przeniesiony obok. Następnie,

pracownicy udali się do samochodu po nowy pakiet szybowy. Po odbezpieczeniu pakietu przez ubezpieczonego, jego współpracownik wysunął szybę na tyle, aby ubezpieczony mógł ją chwycić. W dalszej kolejności pracownicy przenieśli pakiet w pozycji poziomej, trzymając go na wysokości pasa. Ubezpieczony odkładał pakiet szybowy na wcześniej przygotowane kawałki styroduru. W tym momencie, ubezpieczony poczuł chrupnięcie w kręgosłupie i silny ból uniemożliwiający dalsze prace. Ubezpieczony udał się do szpitala, gdzie po udzieleniu pierwszej pomocy, lekarz skierował go do poradni specjalistycznej w celu poddania się dalszym badaniom.

Powyższe zdarzenie zostało uznane przez pracodawcę za wypadek przy pracy.

U ubezpieczonego występuje przepuklina krążka międzykręgowego L5-S1 z sekwestrem i lewostronną rwą kulszową w następstwie urazu przeciążeniowego kręgosłupa w dniu 13 maja 2019 roku. Nadto, u ubezpieczonego występują początkowe zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego. Występujące obecnie oraz bezpośrednio po wypadku zaburzenia korzeni nerwów rdzeniowych i splotów nerwowych są następstwem zadziałania czynnika zewnętrznego – nagłego przeciążenia kręgosłupa w odcinku lędźwiowo – krzyżowym podczas wykonywania czynności zawodowych. Występujące zaburzenia nałożyły się na występujące już wcześniej początkowe zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego, które do dnia wypadku nie dawały istotnych dolegliwości i nie wymagały leczenia. Zaburzenia występujące u ubezpieczonego miały charakter mieszany.

Ubezpieczony był niezdolny do pracy od 14 maja 2019 roku do 28 sierpnia 2019 roku. W trakcie pobierania przez ubezpieczonego świadczeń, rozważana była potrzeba leczenia operacyjnego wypadniętego krążka międzykręgowego. Do pracy ubezpieczony powrócił na inne, lżejsze stanowisko pracy, na którym nie jest wymagane noszenie ciężkich przedmiotów. Do dnia badania u biegłego u ubezpieczonego utrzymywały się objawy ubytkowe uszkodzenia korzeni nerwów rdzeniowych pod postacią osłabienia zgięcia grzbietowego lewej stopy, zaburzeń czucia powierzchniowego w zakresie korzeni L5 i S1 po lewej oraz osłabienie lewego odruchu skokowego. Zaznaczony był także podrażnieniowy lewostronny objaw Laseque’a. Podobnych zaburzeń nie stwierdzono u ubezpieczonego przed 13 maja 2019 roku.

Decyzją z 6 lipca 2020 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14 maja 2019 roku do 28 sierpnia 2019 roku w wysokości 100% z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu zatrudnienia u płatnika – (...) Fabryka (...) sp. j. w W.

Dowód: akta organu rentowego:

- protokół nr (...),
- decyzja ZUS z 6.07.2020r.
- dokumentacja medyczna.
- zaświadczenie o stanie zdrowia z 23.08.2019r.,

opinia podstawowa i uzupełniająca biegłego z zakresu neurologii L. K. k.43-49 i k.70-71

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów oraz z opinii podstawowej i uzupełniającej biegłego z zakresu neurologii, które łącznie tworzyły spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje zasiłek chorobowy.

Z kolei art. 3 ust. 1 powołanej ustawy wskazuje, iż za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z kolei zgodnie z art. 2 pkt 13 ww. ustawy „uraz” to uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego.

W doktrynie podkreśla się, że nie można mówić o wypadku przy pracy, gdy nie da się ustalić urazu oraz że między czynnikiem powodującym uraz a samym urazem musi zachodzić relacja przyczyny–skutku, zdarzenie to ma bowiem powodować taki właśnie skutek. Pojęcie urazu, zgodnie ze stanowiskiem doktryny, obejmuje wszelkie zmiany w stanie zdrowia, zarówno anatomiczne, jak i czynnościowe, które wpłynęły na funkcjonowanie organizmu, a więc zakłócają funkcjonowanie narządu, organizmu i wpływają na zdolność do pracy (M. Piankowski, [w:] A. Wypych-Żywicka (red.), Leksykon prawa ubezpieczeń społecznych. 100 podstawowych pojęć, Warszawa 2009, s. 308).

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie, który uznał, iż zewnętrzną przyczyną wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego zdolny wywołać w istniejących warunkach szkodliwe skutki, w tym także pogorszyć stan pracownika dotkniętego już schorzeniem samoistnym. Przyczyną zewnętrzną może być m.in. niefortunny odruch pracownika np. potknięcie (wyrok S.A. w Krakowie z 15 grudnia 1994r., Apr 41/94, OSA 1995r., nr 2 poz. 16).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż ubezpieczony w wyniku zdarzenia z 13 maja 2019 roku doznał urazu w rozumieniu ustawowym, czyli doszło u niego do uszkodzenia tkanek ciała lub narządu ruchu wskutek działania czynnika zewnętrznego. Wskutek wypadku ubezpieczony doznał urazu przeciążeniowego kręgosłupa w odcinku lędźwiowym (80%), który spowodował wystąpienie ostrego zespołu bólowego kręgosłupowo-korzeniowego o charakterze lewostronnej rwy kulszowej. Doznany przez ubezpieczonego uraz był także wynikiem choroby samoistnej (20%). Miał zatem charakter mieszany. Po przeciążeniu kręgosłupa doszło do istotnego pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonego. Nasiliły się w istotny sposób zmiany chorobowe i związane z tym dolegliwości kręgosłupowe w odcinku lędźwiowym i lewej kończynie dolnej. Oceniając zdarzenie pod kątem wypadku przy pracy należy brać pod uwagę, by dana okoliczność stanowiła przyczynę sprawczą zdarzenia. Natomiast nie musi ona być przyczyną wyłączną. Wysiłek fizyczny powodujący w czasie pracy uszkodzenie organu wewnętrznego pracownika dotkniętego schorzeniami samoistnymi, może uzasadniać uznanie tego zdarzenia za wypadek przy pracy jeżeli wysiłek ten będący zdarzeniem zewnętrznym przyspieszył lub pogorszył istniejący stan choroby. Dodatkowo, do zdarzenia doszło nagle podczas wykonywania przez ubezpieczonego czynności związanych ze świadczeniem pracy. Zatem, powyższe zdarzenie spełnia definicję wypadku przy pracy w rozumieniu ustawy wypadkowej.

Ustalając okoliczność zaistnienia przesłanek do przyznania zasiłku chorobowego, Sąd wziął pod uwagę powyższe ustalenia, a tym samym w pełni podzielił opinię podstawową i uzupełniającą biegłego z zakresu neurologii będącego specjalistą w zakresie schorzeń występujących u ubezpieczonego. Podkreślić należy, iż żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do opinii uzupełniającej biegłego.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie wskazanego przepisu oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu S. P. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 14.05.2019r. do 28.08.2019r. w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego z tytułu zatrudnienia u płatnika – (...) Fabryka (...) sp. j. w W..